

La fe als 20: Viure un prometatge cristià

Hi ha res més gran que arriscar-ho tot per amor? El festeig és això: conèixer-se, intimar, formar part de la vida d'un altre i arriscar. En Federico i l'Isabella surten junts des de fa un any: la fe els ajuda a estimar-se i a preparar-se per una cosa que durarà per sempre.

26/05/2013

La capacitat d'estar amb els altres, d'estar a prop meu, de fer-me sentir

bé, alegre, feliç, és el que més m'atrau, és el que m'atrau d'ella. La meva núvia i jo hem volgut festejar, per a tenir una relació més profunda, en la qual hem procurat deixar lloc a Déu. Si només es tractés de nosaltres, segurament no viuríem una cosa tan bonica com el que ara tenim.

El cristianisme t'aporta alguna cosa més, alguna cosa més per estimar l'altre, mentre estimes a Déu. En aquests mesos que porto amb en Federico -festejem des de fa un any i uns mesos- cada dia intento pensar en com fer-lo feliç, com donar-me al cent per cent.

Les dificultats venen no només dels altres, sinó també de nosaltres mateixos. Perquè cadascú, dins d'ell, té desitjos, impulsos, que alguns et suggereixen que segueixis sense dubtar. Si parlo amb els amics, molts em diran: has de tenir relacions amb la núvia, si no et fiques al llit amb

ella el vostre prometatge és incomplet. I en canvi, no: no és incomplet, és més, és una mica més pur. Sabem que allò que estem vivint ara no acaba, sinó que estem construint alguna cosa que durarà per sempre. Les demostracions d'amor entre dos nuvis poden ser diverses. Especialment, passar molt temps junts, crear una entesa, una intimitat que duri per sempre. També està clar que des del punt de vista físic és bonic tenir un contacte, estar junts, però per això n'hi haurà prou amb un petó, una carícia, que són demostracions d'afecte molt grans si es fan des del cor.

En això ens ajudem i és molt útil. Amb en Federico cuido més la meua vida espiritual, i així tinc cura d'ell. Per això preguem junts, i ens ajudem mútuament a resar, i així busquem aquest suport complet en Déu.

Busquem també que cadascú tingui la seva pròpia vida d'oració, que doni fonament a la vida, per tractar i conèixer millor a Déu. Procurem pregar, a vegades sols, a vegades junts. És difícil tenir seguretats a la vida, però també és veritat que només per amor val la pena arriscar una mica. Hi ha res més gran que arriscar-ho tot per amor?

La puresa neix de l'amor i, per a l'amor net, no són obstacles la robustesa i l'alegria de la joventut . Sant Josepmaria, "És Crist que passa", n. 40.